

DERDE ZONDAG DOOR HET JAAR A

Jesaja 9:1-4

Matteüs 4:12-17

Bennekom 2017

Van meet af aan hebben mensen het vreemd gevonden, dat Jezus als volwassen man niet in Jeruzalem is gaan wonen. Daar bevond zich immers de tempel, het religieuze centrum van het joodse geloof!. Maar zijn voorkeuring blijkt uit naar Galilea, ondanks het feit dat het zelfs als bijnaam had ‘Galilea van de heidenen! Van die verwondering daarover zijn dan ook verschillende sporen te vinden, zelfs in het Nieuwe Testament.

Als Matteüs in zijn evangelie met het beschrijven van het openbare leven begint, laat hij de lezer weten: je moet vooral niet denken dat daar niet grondig over nagedacht is door Jezus. Hij heeft dat besluit niet overhaast en in een opwelling genomen! Dat zeer zeker niet! In de evangelielezing heeft u – misschien wel tot uw verbazing – gehoord, dat Jezus geen dakloze zwerver was, maar dat hij ook later - toen hij al uit huis was - ergens woonde.

Matteüs zorgt er voor dan zijn verslag beslist geen droge opsomming wordt van aardrijkskundige namen.. Hij componeert zijn tekst zó, dat we – al lezend – tegelijkertijd de Heer zelf en de aard van zijn zending beter leren kennen. En vooral, dat we beter gaan beseffen wat we van hem voor ons leven mogen verwachten.

De evangelist begint met een uiterst donkere wolk op papier te zetten: ‘Toen Jezus hoorde dat Johannes de Doper was *overgeleverd* ...’ Dat werkwoord *overleveren* herkennen we vooral van het lijdensverhaal. Johannes blijkt niet alleen zijn voorloper van Jezus te zijn in de prediking, hij wijst hem ook de weg naar zijn lijden en smadelijke dood.

Zoals meer dan vijf miljoen mensen op dit ogenblik in onze geschiedenis, moest ook Jezus op een of andere manier uitwijken. Wij zouden zeggen asiel zoeken. Hij voelde zich kennelijk daar in Judea niet veilig, ondanks de aanwezigheid van de tempel, het huis van zijn Vader. Wellicht had hij liever daar in Jeruzalem blijven wonen, maar zijn opdracht en zijn levensbestemming lieten het niet toe.

Bewust kiest hij vervolgens ook niet voor Nazareth, de stad waar zijn Moeder nog woonde en ook zijn allernaaste familie. Wat hij zo dadelijk van zijn leerlingen zal vragen, en later ook van ons, eist hij nu ook van zichzelf. Vader en moeder verlaten... God liefhebben boven alles...

Wel kiest hij voor een plaats met een prachtige naam: Kaffer Nahum, Dorp van Troost, Kafarnaum, Dáár wil hij thuis zijn. Want dat wil hij voor mensen betekenen: Iemand, die troost.

En liefst vlak bij de zee moet het zijn. Daar hoopt hij zijn meest intieme vrienden te vinden. Eenvoudige vissers, die om hem alles zullen verlaten, zelfs hun dierbaren ... en die hem levenslang zullen volgen.

Veel vroeger – in het Oude Testament – heette dat gebied, dat zijn voorkeur had: ‘Land van Zebulon en Naftali’. Ook die namen spelen mee als we willen weten waar Jezus zich helemaal thuis voelt. We staan daarom even stil bij die twee jongens, twee halfbroers, beiden zijn ze zonen van de aarsvader Jakob.

Als Jakob op zijn sterfbed zijn kinderen zegent, geeft hij aan ieder van hen een specifieke taak mee om het Land van Belofte op te bouwen. Zo moet Juda de regering vormen en Levi zal zorg dragen voor de tempel en de liturgie.

Zebulon zal met visserij en handel de economie van het land draaiende moeten houden. Naftali krijgt de opdracht om de Thora op mystieke wijze te gaan lezen en om er de verborgen wijsheid uit op te delven. Én bij de mystiek van Naftali voelt Jezus zich volkomen thuis, maar evengoed bij Zebulon, die in het leven van alle dag ‘brood op de plank brengt’.

Met zijn vele parabels, die over geld gaan, getuigt Jezus van zijn liefde voor Zebulon, maar ook de wonderbare brooddelingen en de talloze genezingen tonen Jezus betrokkenheid bij ons dagelijkse leven.

De diepe wijsheid in korte, pakkende spreuken en zijn langere redevoeringen tonen zijn hoogachting voor de godsdienst en de mystiek van Naftali. Ja bij allebei, én bij Zebulon én bij Naftali heeft Jezus zijn huisje gevonden, in alle betekenissen van het woord. Bij hen en waar ze voor staan is hij volkomen thuis!

Matteüs besluit zijn aardrijkskundige opsomming van Bijbelse plaatsen op de landkaart met: 'Galilea', en hij voegt er hij aan toe: der heidenen, Het Galilea der Heidenen. Want dat is Gods uiteindelijke opdracht aan Jezus: niet alleen de joden, maar ook alle volkeren mag hij uitnodigen om zonen en dochters Gods te worden.

Als apotheose volgt dan nog de voorspelling van Jesaja

Het volk, dat in duisternis zit,
heeft een groot licht gezien
en aan hen,
die in dat land in de schaduw des doods zitten,
hen is een licht opgegaan.

Wellicht herkent u die woorden. U hebt ze ook op Kerstmis gehoord. Het zijn woorden van troost. Hoe donker u de wereld om u heen ook ervaart, Jezus wil het licht zijn op je weg. Precies daartoe is hij bij ons komen wonen, heeft hij zijn tent bij ons opgeslagen, zoals de evangelist Johannes het zal formuleren.

Met de profetie van Jesaja blijkt de keuze voor Kafarnaüm als woonplaats voor Jezus ook door de hemel goedgekeurd te zijn. Daarmee is alle kou uit de lucht en alle twijfel bezworen. Breeduit klinkt dan ook Matteüs geliefde uitdrukking: van toen af aan...

Van toe af aan begon Jezus te proclameren... en langs het strand wandelend zag hij twee broers Simon, Petrus genaamd en zijn broer Andreas...

Dit evangelie nodigt ons uit om ook over ons eigen wonen biddend na te denken. De meeste katholieke families in Bennekom komen immers van elders. Meestal door omstandigheden gedwongen, hebben ze indertijd een bewuste keuze moeten maken. Hoe verbonden voelt ú zich met dit dorp? Wat heeft deze plaats u in godsdienstig opzicht geboden? Hoe heeft Bennekom bijgedragen aan uw spiritualiteit? En omgekeerd, wat betekent uw wonen hier voor het dorp?

Samen met het evangelie
ontrolt zich hier uw levensverhaal...
Stof ter overweging
voor een heel nieuw kerkelijk jaar...